ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχωρότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγειρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα. ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου το ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας Κ. Χαα μῆ κειμένης κατὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς «Ἐλευθερίας».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ροδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ
Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ
— παρὰ τῇ κάτω πλατεῖᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματικα προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Η
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν κατηρτίσθη ἐν Λαρίσσῃ Ξενοδοχεῖον καὶ Καφενεῖον μετὰ ἑστιατορίου καὶ διαθέτον καὶ 20 δωμάτια ὑπὸ πεπειραμένην διεύθυνσιν ὑποσχομένην περιποίησιν καὶ τροφὴν καθ' ὅλα εὐρωπαϊκάς.

ΒΑΦΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
NUBIAN

Ὁ κ. **Ι. Φωκαζενὸς** εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας The Nubian manufactnrig Company καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μετ' ὀλίγον ἀφικνοῦνται αὐτῷ ἐκ Λονδίνου ἐκ τῆς ἕδρας τῆς ἑταιρίας μεγάλη ποσότης τῆς νεωτάτης καὶ τόσον φημιζομένης βαφῆς ὑποδημάτων Nubian τὸ σύνθημα τῆς ὁποίας εἶναι

! ΚΑΤΩ ΑΙ ΒΟΥΡΤΣΑΙ !

Ἡ χρῆσις γίνεται μόνον διὰ σπόγγου ἄνευ βούρτσας.

Ταχύτης, ἀσφάλεια τοῦ ὑποδήματος εἶναι τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς βαφῆς Nubian.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ
πρὸς ἐκμάθησιν
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν

μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ῥητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα **νέαι δραχμαὶ 10**

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ
Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—**29**

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

(Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39)

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ Ἱεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἁπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν πρωτοτύπῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἤτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ξ. ΒΑΘΗ
ἑκάστη φιάλη λεπτὰ 40

Πρὸς εὐκολίαν τῶν οἰκογενειῶν, ξενοδοχείων, καφενείων κλπ. ἔχει **Ἀποθήκην Ζύθου** εἰς τὸ κατὰ τὰ Χαυτεῖα παράρτημα αὐτοῦ· αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται δι' ἐπίτηδες ὑπηρέτου, ὅστις μεταφέρει τὸν ζύθον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα.

Δέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου προσεγγίζουν ἀτμόπλοια.

Πωλεῖ καὶ **ζυθόχορτον** διὰ τοὺς πάσχοντας τὸν στόμαχον καὶ μαγιὰ μπύρας.

Ζητοῦνται ἐργάται διὰ τὸ ζυθοποιεῖον Βάθη.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ξ. ΒΑΘΗ
ἑκάστη φιάλη λεπτὰ 40

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.

96.—Ὁδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

Σ. Ν. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙῼ

ΚΙΝΙΝΗ
ΧΗΜΙΚΩΣ ΚΑΘΑΡΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαχθεῖσα

ΚΟΠΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟΝ

Πωλεῖται εἰς ἀγγεῖα τῶν 18 γραμμαρίων

!! Εὐτυχὴς Εὐκαιρία !!

ΤΗι ΚΑΛΛΑΙΣΘΗΣΙΑι
ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἀρ. **10**—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—Ἀρ. **10**

Ὁ κ. Λ. Χάϋμαννν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

Ἐντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη διασκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΒΡΕΛΛΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΥΤΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Αἰόλου
ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον ἡ «*Μασσαλία*»

Παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος ὀμβρέλλαι ΜΕΤΑΞΩΤΑΙ, ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ, ΒΡΕΞΙΔΙΕΝ, ΣΑΤΕΝ, ΜΑΛΛΙΝΑΙ, ΒΑΜΒΑΚΕΡΑΙ κλ. κλ.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

καὶ κατὰ 30 % εὐθηνότεραι τῶν Εὐρωπαϊκῶν

Κομψότης μετὰ στερεότητος

Ταχίστη ἐκτέλεσις τῶν παραγγελειῶν εἰς ποσότητας μεγάλας ἢ μικράς.

!! Ἔλθετε καὶ ἴδετε !!

ΝΕΟΣ τίμιος καὶ φέρων ἄριστα συστατικὰ ζητεῖ θέσιν ὑπηρέτου παρά τινι οἰκίᾳ.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)
—«RELIANGE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν 400,000

ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται:
Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀγγελοπούλῳ.
Κύμῃ » » » Γ. Μαρίνῳ
Πειραιεῖ » » » Κυριακῷ καὶ Σία
Σύρῳ » » » Βασ. Παδοβᾷ.
Ζακύνθῳ » » » Γαβρ. Μακρῇ.

Ι. Ε. Μάσσων
Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά. **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Ν⁰ 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν σχῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλεοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ ἀναζῶστροι, **Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημῖδες** καὶ **ζῶναι** ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια** καὶ **σπάθαι** ὀστέινα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΙΝΑΞ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΤΗΣ
ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΟ
ΜΙΧΑΗΛ Θ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

ΕΙΣ ΚΛΙΜΑΚΑ 1:200000.

Τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι μὲν δρ. νέων **22** ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. **23**

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΠΑΡΑ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΙΣ.

Ι. Ν. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΥ

ΜΕΛΑΣ καὶ ΛΕΥΚΟΣ — **ΟΙΝΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ** — ΠΑΛΑΙΟΣ ΤΡΙΕΤΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

κάτωθεν τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν Δικαστηρίων

36—ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.—36

Τοῦ μὲν ΜΕΛΑΝΟΣ ἡ φιάλη ἐπιστρεφομένη πωλεῖται Δραχμῆς, τοῦ δὲ ΛΕΥΚΟΥ λεπτῶν ἐννενήκοντα. Ἡ ποιότης τοῦ Οἴνου τούτου εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων. Συνιστᾶται καὶ προσφέρεται φυσικός, ἀμιγής, θρεπτικὸς καὶ ὑγιέστατος. Ἡ λαμπρὰ ἐντύπωσις, ἣν ἐμποιεῖ καὶ ἡ καθ' ἑκάστην ἐπεκτεινομένη χρῆσις αὐτοῦ καὶ ἡ κατὰ προτίμησιν, μεθ' ἧς τυγχάνει δεξιώσεως εἶναι ἀποχρῶσα σύστασις καὶ ἐγγύησις εἰς τοὺς καταναλωτάς.

Μελάνη Τυπογραφική
ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΠΑΡΑ ΤΗ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΙ ΗΜΩΝ.

Τυπογραφεῖον «ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ».

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............ Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις......... » » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ.............. Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ ...... Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—Ἀριθμὸς 1037

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 18 Σεπτεμβρίου 1881 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Σεπτεμβρίου.—Ἡ χολέρα μαίνεται παρὰ τοῖς προσκυνηταῖς τῆς Μέκκας.

Πέντε ἰρλανδοί, οἵτινες κατεκρατοῦντο ἐν ταῖς φυλακαῖς ὡς ὕποπτοι ἀπελύθησαν.

Ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιεὺφ προσπαθεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν συνέντευξιν τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29 Σεπτεμβρίου.—Ἡ ἐν Μόσχᾳ ἀγορὰ ἀπετεφρώθη ὑπὸ πυρκαϊᾶς ἐπενεγκούσης ζημίαν 2,500,000 ῥούβλ.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐγκαινίζων τὰς ἐργασίας τῆς οὐγγρικῆς διαίτης ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν μεταξὺ τῶν δυνάμεων ὑφισταμένων ἀγαθῶν σχέσεων.

HAVAS.

ΜΟΣΧΑ, 28 Σεπτεμβρίου.—Τρομερὰ πυρκαϊὰ ἐξεράγη ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ εἴκοσι καταστήματα ἐκάησαν.

ΒΟΥΔΑ-ΠΕΣΤΑ, αὐθημερόν.—Σήμερον ἐγένετο ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς ὁ βασιλικὸς λόγος λέγει ὅτι ἡ γενικὴ συμφωνία τῶν δυνάμεων παρέχει ἐλπίδας περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

REUTER

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδιαίτερος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου.

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ τουρκικοῦ Βαϊρὰμ ἔγραφον ὑμῖν, ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐπισήμων Ὀθωμανῶν ἐθεωρεῖτο προσεχὴς ἡ πτῶσις τοῦ ὑπουργείου Σαῒτ πασσᾶ ἕνεκα τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ἡ εἴδησις ἐκείνη ἦτο κατὰ πάντα ἀληθής, ἀλλὰ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ λαβόντι χώραν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σουλτάνου δύο ἡμέρας μετὰ τὸ Βαϊρὰμ ὑπέβαλεν ὁ Σαῒτ πασσᾶς σχέδιον νέας πολιτικῆς, ἥτις ἤρεσε τῇ Α. Μ. καὶ ἐπεδοκιμάσθη ὑπὸ πάντων. Κατ' ἰδιαιτέρας πληροφορίας ἐν τῇ νέᾳ πολιτικῇ τοῦ Σαῒτ πασσᾶ συνεδυάζετο τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα μετὰ ἐνεργειῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ὥστε τὰ τελούμενα νῦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ δὲν εἶναι ὅλως ξένα τῶν Τούρκων ὑπουργῶν. Ὁ Σαῒτ πασσᾶς ὡς βάσιν τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἔθηκεν ἐνέργειαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἵνα ἐφελκύσῃ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης, ἐπιτύχῃ ἀπαλλαγὴν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ οἰκονομικῆς κηδεμονίας, καὶ εἰ δυνατὸν μάλιστα κατορθώσῃ τὴν συνένωσιν τῆς χώρας ἐκείνης ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου. Τὸ σχέδιον εἶναι τολμηρόν, ὁ δὲ Χεδίβης ὑπέπεσεν εἰς τὰ δίκτυα τῶν ὑπουργῶν τοῦ Σουλτάνου. Ἐξηγούμεθα. Πρῶτον εἰργάσθησαν νὰ ἐπιτύχωσι τὴν συνεργασίαν τοῦ Χεδίβου βαυκαλίζοντες αὐτὸν μὲ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς κηδεμονίας, ἐπέτυχον τὴν στάσιν, ἥτις δὲν ἦτο ἄλλο ἢ κωμῳδία ἐμπαίζουσα τὴν Εὐρώπην καὶ τέλος . . . τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον. Παροξύνοντες τὴν Εὐρώπην κατὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως εἰς ζήτημα ἡμερῶν τινων ἀνήγαγον τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ καὶ ἤθελον ἀπαιτήσει τὴν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου ὑπαγωγὴν τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδὲν καλὸν ἐπέφερεν ἡ ἀντιβασιλεία. Ἴδωμεν τώρα, ἐὰν ἡ πολιτικὴ αὕτη στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀναμένοντες ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ γελάσῃ τελευταῖος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μονάχου ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1881.

Τὴν ἐν Danzig συνάντησιν τῶν δύο αὐτοκρατόρων, ἣν αἱ πλεῖσται τῶν ἐφημερίδων ὡς ἁπλῆν ἔκφρασιν συμπαθείας ἐξηγοῦσι, θέλει διαδεχθῇ ὅσον οὔπω ἑτέρα μεταξὺ τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ὅπερ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι καὶ ἡ Αὐστρία δὲν ἐπιθυμεῖ, ἵνα ἡ ξένη τῆς ῥωσσογερμανικῆς φιλίας, ὡς πρότερον ἐφαίνετο. Ἡ τοιαύτη τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων φιλία, ἵνα μὴ εἴπωμεν συμμαχία, παρουσιάζει ἡμῖν αὖθις τὴν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης ἡγεμονίαν τοῦ γερμανικοῦ στοιχείου, ἐφ' ᾗ ἡ Γαλλία πρὸ πάντων ἄγαν λυπεῖται, ὡς ταῦτα σὺν ταῖς ἄλλαις καὶ ἐκ τῶν ἄρθρων τοῦ τελευταίου «Figaro» βλέπομεν, ἅτινα συγχρόνως μένεα πνέουσι καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης ἐν Γαλλίᾳ κυβερνήσεως, καθ' ἧς ἅπασα σχεδὸν ἡ γαλλικὴ δημοσιογραφία ἐξηγέρθη, ἕνεκα, πρὸ πάντων, τῶν ἐν Ἀλγερίᾳ συμβάντων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ γαλλικῶν, μανθάνομεν, ὅτι ὁ λεγόμενος κληρονόμος τῶν Ναπολεοντιδῶν Ἱερώνυμος Βοναπάρτης ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀφοῦ πρότερον παρὰ τῇ ἡγεμονίδι Ματθίλδῃ ἔλαβε χώραν οἰκογενειακὸν συμβούλιον, ἐν ᾧ καὶ πλεῖστοι ἀρχηγοὶ τοῦ βοναπαρτικοῦ κόμματος παρῆσαν.

Μέγα ζήτημα ὑπάρχει κατ' αὐτὰς μεταξὺ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων «Napoleon», «Soleil» καὶ «France», ἂν ὁ Ἱερώνυμος ἔχῃ πράγματι ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ θρόνου· εὐχόμεθα βεβαίως, ἵνα οὐδεὶς ἀπαίσιος δαίμων διαταράξῃ τὴν θεὰν δημοκρατίαν, διανέμουσαν τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς τοῖς πιστοῖς αὐτῇ Γαλάταις καὶ πειρωμένην, ἵνα ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς ἐφ' ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, πάνυ ὅμως φοβούμεθα τοῦτο παρὰ τοῦ πρίγκηπος Ἱερωνύμου, ἐν ταῖς φλεψὶ τοῦ ὁποίου ῥέει τὸ αἷμα τῶν Ναπολεόντων.

×

Ἡ ἐλευθεροτυπία ἐν Γερμανίᾳ, ὡς γνωστόν, δὲν ἐξησφαλίσθη, ὡς ἐν ταῖς πλείσταις τῶν εὐνομουμένων χωρῶν, διὰ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου· τὸ γερμανικὸν σύνταγμα οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν περὶ τῶν δικαίων τοῦ τύπου, ἀλλὰ τοῦτο ὡρίσθαι ὑπὸ ἰδιαιτέρου, τοῦ λεγομένου Reichspressgesetz, ἵνα ἐλαστικὰ καὶ εὐμετάβολα ὦσι καὶ ὅπως ἀπὸ τῆς θελήσεως τοῦ σιδηροῦ ἀρχιγραμματέως μόνον ἐξήρτηται ἡ τούτων ἀλλαγὴ ἢ παντελὴς κατάργησις. Φήμη λοιπὸν κατ' αὐτὰς διέτρεχεν, ὅτι τῷ ὄντι μεταβολὴ ἐπὶ τὸ συντηρητικώτερον τοῦ Reichspressgesetz προμελετᾶται, εὐτυχῶς ὅμως ἡ ὀλεθρία αὕτη φήμη διεψεύσθη.—Ἐπίσης διετυμπανίζετο λόγος, ὅτι τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς γερμανικῆς βουλῆς ἐπρόκειτο, ἵνα προταθῇ πρότασις περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ ζακχάρεως φόρων, ἀλλὰ καὶ τοῦτο διεψεύσθη. — Ἕτερόν τι πάλιν ἐλέγετο, ἐσχάτως ὅμως διαψευσθέν· ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης σκοπὸν εἶχεν, ἵνα ἐκ διαμαρτυρουμένου εἰς καθολικὸν βαπτισθῇ καὶ τὰ δόγματα τῆς δυτικῆς ἀσπασθῇ ἐκκλησίας. Ἐὰν τοῦτο συνέβαινε πράγματι, τότε θὰ ἔχωμεν καὶ ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Βυρτεμβέργης τὸ περίεργον φαινόμενον, ὅπερ καὶ ἐν Σαξονίᾳ νῦν ἔτι παρουσιάζεται ἡμῖν, ὅτι θρησκεία τοῦ λαοῦ μὲν ἐστὶν ἡ τῶν διαμαρτυρομένων, τοῦ ἄρχοντος δὲ ἡ τῶν καθολικῶν. Ἡ γνῶσις ἁπασῶν τῶν διαψεύσεων τούτων ἔχει τὴν ἀξίαν αὐτῆς, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν τοῦ ἡμετέρου εὐφυοῦς λαοῦ «παιδὶ ἂν δὲν γεννηθῇ, ὄνομα δὲν τοῦ βγάζουν».

×

Ἡ Εἰκὼν τοῦ ἡμετέρου φίλου κ. Γ. Ἰακωβίδου, περὶ ἧς ἐν παρελθούσῃ ἀνταποκρίσει ἡμῶν μνείαν ἐποιησάμεθα, διαλάμπει νῦν ἐν μέσῳ ἑτέρων διαπρεπῶν ἀριστοτεχνῶν ἔργων, ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς ἐν Βερολίνῳ καλλιτεχνικῆς ἐθνικῆς ἐκθέσεως, ὡς τοῦτο παρὰ τῶν βαυαρικῶν ἐφημερίδων εὐχαρίστως μανθάνομεν, αἵτινες μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ αὐτῆς ὁμιλοῦσι, καυχώμεναι ὡς ἐπὶ προϊόντι τῆς γερμανικῆς, ἰδίᾳ τῆς βαυαρικῆς, τέχνης. Εἴθε τὰ τρόπαια τοῦ κ. Ἰακωβίδου πολλοὺς οὐκ ἐάσωσι καθεύδειν!

×

Ἔκλεισε τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ τὸ ἐν Βιέννῃ συνελθὸν ὑγιεολογικὸν συνέδριον, οὗτινος πρόεδρος ἦτο ὁ δοὺξ τῆς Βαυαρίας Κάρολος Θεόδωρος, διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Ἐπίσης καὶ τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων, ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς ἐπαξίως καὶ λίαν ἀξιοπρεπῶς ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου διαπρεποῦς φίλου κ. διδάκτορος Σ. Παπαγεωργίου, ᾧ καὶ ἀνώτερα ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα.

Ο.

11=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=11

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — ΔΙΚΑΙΟΣ

Ὁ ἐπίσκοπος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του βυθισμένος εἰς διαλογισμούς, οὐδεὶς εἶδεν ὁποίους. Διῆλθεν ὅλην τὴν νύκτα προσευχόμενος. Τὴν ἐπιοῦσαν, θρασεῖς τινες πολυπράγμονες ἐπειράθησαν νὰ τὸν ἐρωτήσωσι περὶ τοῦ δημοκρατικοῦ ἐκείνου. Αὐτὸς ἔδειξε μόνον τὸν οὐρανόν.

Ἔκτοτε ἐδιπλασιάσθη ἡ ἀδελφικὴ στοργή του πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ τοὺς πάσχοντας. Ὁσάκις ἐγίνετο ἐνώπιόν του μνεία τοῦ «ἀλιτηρίου γέρω Γ...» καθίστατο παραδόξως περίσκεπτος. Πάντως, ἡ διάβασις ἐκείνου τοῦ πνεύματος ἔμπροσθεν τοῦ πνεύματός του, καὶ ἡ ἀντανάκλασις τῆς μεγάλης ἐκείνης συνειδήσεως ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς του, συνετεινον κατά τι εἰς τελειοποίησιν αὐτοῦ.

Ἡ «ἐπισκοπικὴ αὕτη ἐπίσκεψις» ἔδωκε φυσικῶς ἀφορμὴν ψιθυρισμῶν εἰς τὰς μικρὰς τοῦ τόπου συναναστροφάς. — «Ἦτον ἡ θέσις ἑνὸς ἐπισκόπου εἰς τὸ προσκέφαλον τοιούτου ἀνθρώπου ἀποθνήσκοντος; Τί ἤλπιζε; νὰ τὸν φέρῃ τάχα εἰς θεογνωσίαν; Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ ἔχουν τὴν καρδίαν πεπωρωμένην. Διατί λοιπὸν νὰ ὑπάγῃ; Τί ὑπῆγεν ἐκεῖ νὰ κάμῃ; Ἀπὸ περιέργειαν ἴσως νὰ ἰδῇ πῶς γίνεται ἡ ἁρπαγὴ μιᾶς ψυχῆς εἰς τοῦ διαβόλου τοὺς ὄνυχας.

Μίαν ἡμέραν, φιλάρεσκόν τι γραΐδιον, τοῦ εἴδους τῶν προπετῶν ἐκείνων, ἅτινα νομίζουν ὅτι ἔχουσιν εὐφυΐαν, τὸν ἀπηύθυνε τὸν ἑπόμενον ἀστεϊσμόν. — Ἠξεύρετε, δεσπότη μου; πολλοὶ ἐρωτοῦν πότε θὰ λάβῃ καὶ τὸ Μέγεθός Σας τὸν κόκκινον σκοῦφον (1) — Ὤ! ὤ! ἀπεκρίθη ὁ ἐπίσκοπος σκαιὸν χρῶμα τὸ κόκκινον! Ἀγαθῇ τύχῃ, ὅσοι τὸ καταφρονοῦν εἰς τοὺς σκούφους, τὸ σέβονται εἰς τοὺς πίλους.

ΙΑ΄.
ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ.

Προσοχὴ μή τις ἀπατηθῇ πορίζόμενος ἐκ τούτων ὅλων συμπέρασμα, ὅτι ὁ Θεοδώρητος ὑπῆρχε φιλόσοφος ἐπίσκοπος, ἢ πατριωτικὸς ἱερεύς. Ἡ συναπάντησίς του μετὰ τοῦ ἐπαναστάτου ἀφῆκεν εἰς τὸ πνεῦμά του εἶδος θαυμασμοῦ, ὅστις τὸν κατέστησεν ἔτι πρᾳότερον. Οὐδὲν ἄλλο

Ἂν καὶ ἀπεῖχε τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὁ Θεοδώρητος, καιρὸς εἶνε ἴσως νὰ εἴπωμεν ἐν συντόμῳ τίνι τρόπῳ ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς τότε περιστάσεις, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Θεοδώρητος ἐφαντάσθη ποτὲ νὰ γίνῃ ἐκ συστήματος ὀπαδὸς πολιτεύματός τινος. Ἂς ἀνατρέξωμεν λοιπὸν ὀλίγα τινὰ ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Μικρὸν ἀφοῦ ὁ Μυριὴλ ἐκλήθη ἐπίσκοπος, ὁ αὐτοκράτωρ τῷ εἶχεν ἀπονείμει τὸν βαθμὸν βαρῶνος, ὡς ἔπραξε συγχρόνως καὶ εἰς ἄλλους ἐπισκόπους. Τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 ἰουλίου 1809 εἶχε κρατηθῇ ὁ Πάπας, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τότε εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκροτηθεῖσαν ἐν Παρισίοις σύνοδον τῶν ἐπισκόπων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ τὸν Μυριήλ. Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς συνόδου ταύτης ἔλαβε χώραν ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως τῶν Παρισίων τῇ 15 ἰουνίου 1811, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καρδιναλίου Φέσχη. Οἱ συνελθόντες ἐπίσκοποι ἦσαν ἐνενήκοντα πέντε, ἐν οἷς καὶ ὁ Μυριήλ. Ἀλλὰ μόνον εἰς μίαν συνεδρίασιν παρευρέθη, καὶ εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἰδιαιτέρας διασκέψεις. Ἐπίσκοπος ὀρεινῆς ἐπαρχίας, ζῶν τόσον πλησίον τῆς φύσεως, ἀγροτικῶς καὶ ἐν ἐνδείᾳ, ἔφερεν, ὡς φαίνεται, ἐν τῷ μέσῳ τῶν περιφανῶν ἐκείνων ἀρχιερέων ἰδέας ἀλλοιούσας τὴν θερμοκρασίαν τῆς συνελεύσεως. Τί τὰ θέλετε, ἐπέστρεψε τάχιστα εἰς Δ.. Ὅταν τὸν ἠρώτησαν διατί ἐπανῆλθε τόσον ὀγλίγωρα. — Τί νὰ κάμω; ἀπήντησεν. Εἶδα ὅτι τοὺς ἠνώχλουν. Τοὺς ἤρχετο δι' ἐμοῦ ὁ ἔξω ἀήρ. Τοὺς ἤμην ὡσὰν μία θύρα ἀνοικτή.

Ἄλλοτε εἶχεν εἰπεῖ. — Πῶς θέλετε; ἐκεῖνοι ἐκεῖ οἱ δεσπόται εἶνε πρίγκηπες, ἐγὼ δέ, ἁπλῶς ἕνας πτωχὸς χωριάτης ἐπίσκοπος.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἐκεῖ δὲν εἶχεν εὐαρεστήσει. Σιμὰ εἰς τ' ἄλλα του παράδοξα, ἑσπέραν τινά, ὅτε εὑρίσκετο εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς τῶν ἐπιφανεστάτων συναδέλφων του, διέφυγον ἐκ τῶν χειλέων του τὰ ἑπόμενα· — Τί ὡρολόγια λαμπρά! τί τάπητες λαμπροί! τί θεραπεία λαμπρά! Πρέπει αὐτὰ ὅλα τὰ πράγματα νὰ ἦναι ὀχληρότατα. Ὤ! πῶς δὲν θὰ τὰ ἤθελα αὐτὰ ὅλα τὰ περιττά. Ἀ φωνάζουν ἀδιακόπως εἰς τὰς ἀκοάς μου· «Ὑπάρχουσι πεινῶντες ὑπάρχουσι τρέμοντες ὑπὸ τοῦ ψύχους! ὑπάρχουσι πένητες! ὑπάρχουσι πένητες!»

Ἂς εἴπωμεν ἐν παρόδῳ· τὸ κατὰ τῆς πολυτελείας μῖσος δὲν εἶνε εὔλογον. Τὸ μῖσος τοῦτο θὰ συνεπήγε ἀπώλειαν τῶν τεχνῶν. Ἀλλ' ὅμως, εἰς τοὺς κληρικούς, ἐκτὸς τῶν τελετῶν καὶ τῶν ἐπισήμων παρατάσεων, ἡ πολυτέλεια εἶνε ἄτοπος. Φαίνεται τεκμηριοῦσα ἕξεις, ὄχι πραγματικῶς ἐλεημοσύνας. Ἱερεὺς καὶ ὄλβιος ἐνταυτῷ εἶνε ἀντίφασις. Ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ κρατῇ ἑαυτὸν παρὰ τοῖς πένησι. Δύναταί τις νὰ προστρίβηται ἀδιακόπως, ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς πᾶσαν κακουχίαν εἰς πᾶσαν δυσφορίαν καὶ ἔνδειαν, χωρὶς νὰ μένῃ ἐπ' αὐτοῦ μικρόν τι μέρος τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀθλιότητος, ὡς ὁ κονιορτὸς τῆς ἐργασίας; Γίνεται νὰ ἵσταταί τις πλησίον ἑστίας καὶ νὰ μὴ θερμαίνεται; Γίνεται νὰ ἐργάζεταί τις ἀδιακόπως πλησίον καμίνου, καὶ νὰ μὴ ἔχῃ κεκαυμένην οὐδεμίαν αὐτοῦ τρίχα, νὰ μὴ ἔχῃ ἠμαυρωμένον οὐδένα ὄνυχα, νὰ μὴ φαίνεται ῥανὶς ἱδρῶτος, ἢ μόριον τέφρας ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ; Τὸ πρώτιστον τεκμήριον τῆς φιλανθρωπίας τοῦ ἱερέως, τοῦ ἀρχιερέως μάλιστα, εἶνε ἡ πτωχεία.

Τοῦτο βεβαίως ἐσκέπτετο καὶ ὁ ἐπίσκοπος Μυριήλ.

Ἀλλὰ μή τις πιστεύσῃ ὅτι συνεμερίζετο κατὰ πάντα τὰς

1) Ὁ λόγος διφορεῖται, καθότι κόκκινον σκοῦφον, ὑπ' ἄλλο τι σχῆμα, φοροῦσι καὶ οἱ καρδινάλιοι ὑπὸ τοὺς πίλους των.

Μόναχον, 22 Σεπτεμβρίου 1881.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀλίγων λέξεων, ἃς ἐν τέλει τῆς προηγουμένης ἀνταποκρίσεώς μου ἔγραφον ὑμῖν περὶ τοῦ ἐν Βερολίνῳ συνελθόντος συνεδρίου τῶν ἀσιατολιστῶν, ὑποβάλλω ὑμῖν τὰς ἑπομένας περὶ αὐτῶν πληροφορίας, ἃς παρ' ἀσφαλοῦς πηγῆς ἔμαθον καὶ αἵτινες ἐλπίζω θέλουσι ἐνδιαφέρει τοὺς ἀναγνώστας, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ ἀντεπροσωπεύθη.

Ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περάτων τῆς ἀνατολῆς αὐτῆς, Ἰνδικῆς, Ἰαπωνίας κτλ., ἐν οἷς διέκρινέ τις τὰ ὀνόματα τῶν διασήμων **Ascoli** καὶ **De Gubernatis** τῶν ἰταλῶν, τοῦ υἱοῦ τοῦ περιφήμου τῆς «Ἰουδαίας» μουσικοῦ γάλλου **Halévy**, τοῦ περιφανοῦς ἐν Ὀξωνίᾳ γερμανοῦ καθηγητοῦ Μαξιμιλιανοῦ Μυλέρου (**Max Müller**) κτλ. καὶ ἐν οἷς καὶ οἱ ἡμέτεροι Α. Ῥαγκαβῆς καὶ Σ. Παπαγεώργιος οὐ τὴν ὑστάτην κατεῖχον θέσιν, συνῆλθον ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο. Μετ' ἀπορίας ἔβλεπεν ὅμως ἐνταῦθα ὁ παρατηρητὴς τὴν ἀπουσίαν τοῦ μεγάλου Ῥενάνου (**Ernest Renan**)· ὁ μέγας οὗτος συγγραφεὺς καὶ ἀσιανολόγος ἔλλειπε, διότι ποδάγρα ἐκώλυεν αὐτόν.

Τόπος τῶν συνεδριάσεων ὡρίσθη τὸ Πανεπιστήμιον, ἐνῷ ἀφ' οὗ ὁ ἐν Πρωσσίᾳ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κ. **Gossler** δι' ὀλίγων λέξεων ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν αὐτῶν, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου καθηγητὴς ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ πανεπιστημίῳ κ. **Dillmann**, ὁμιλήσας περὶ τῆς ἀξίας τῆς μελέτης τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, περὶ τῆς ὠφελείας τῶν τοιούτων συνεδρίων καὶ περὶ τῶν τεσσάρων προηγουμένων ἀσιαναλογικῶν συνεδρίων, τῶν συνελθόντων, τοῦ μὲν πρώτου ἐν Παρισίοις, τοῦ δὲ δευτέρου ἐν Λονδίνῳ, τοῦ δὲ τρίτου ἐν Πετρουπόλει καὶ τοῦ τετάρτου ἐν Φλωρεντίᾳ ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα διηρέθη τὸ συνέδριον εἰς πέντε τμήματα, τὸ ἀφρικανικόν, τὸ ἀνατολικοσιατικόν, τὸ ἀρχαιολογικόν, τὸ σημιτικὸν καὶ τὸ ἰνδογερμανικόν· ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων ὁ μὲν κ. Ῥαγκαβῆς ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἰνδογερμανικὸν τμῆμα, ὁ δὲ κ. Παπαγεώργιος εἰς τὸ σημιτικόν. Πολλαὶ καὶ διάφοραι μεγάλαι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἀντιπροσώπων παρουσιάσθησαν, ἐν οἷς ὁμολογουμένως πρωτεύει ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἀρξαμένη ἔκδοσις τῆς συλλογῆς σημιτικῶν ἐπιγραφῶν «**corpus inscriptionum semiticarum.**» Ἐκ τῶν ἑτέρων ἀναφέρω ἔμμετρόν τινα σανσκριτικὴν μετάφρασιν τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Φραγκίσκης ἐξ Ἀριμίνου τοῦ Δάντου ὑπὸ ἑνὸς ἰταλοῦ, οὗτινος τὸ ὄνομα διέλαθέ με, μελοποιημένον ἰνδικὸν ὕμνον ὑπὸ ἄγγλου τινὸς κτλ. κτλ. Ἐκ τῶν ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ὁ μὲν ἐν Βερολίνῳ ἡμέτερος πρεσβευτὴς οὐδεμίαν προσέφερεν ἐργασίαν, ὡς μὴ εἰδήμων περὶ τὰ τοιαῦτα, ὁ δὲ κ. Παπαγεώργιος, ὡς εἰδικῶς εἰς τὴν ἑβραϊκὴν καταγινόμενος φιλολογίαν, προσέφερε συμβολήν τινα τῇ νεοεβραϊκῇ ὑμνολογίᾳ καὶ μελέτας τινὰς περὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἰσραηλιτῶν, ἃς τὸ συνέδριον λίαν ἀσμένως ἐδέχθη.

Ὁ τῆς παιδείας ὑπουργὸς **Gossler** προσέφερε τοῖς συνεδριάζουσι πολυτελὲς γεῦμα, ἐνῷ διάφοροι ἐγένοντο προπόσεις εἰς διαφόρους γλώσσας, ὡς καὶ εἰς τὴν σανσκριτικήν, ἑβραϊκήν, ἱσπανικήν, λατινικὴν κτλ. Τοῦ κ. Παπαγεωργίου παραχωρήσαντος τὰ πρωτεῖα κατὰ τοῦτο τῷ πρεσβυτέρῳ αὐτοῦ κ. Ῥαγκαβῇ, ἔλαβεν ὁ τελευταῖος οὗτος τὸ ποτήριον, προπίνων, γερμανιστί, καὶ οὐχὶ ἑλληνιστί, διότι ἐφοβεῖτο μήπως ὀλίγιστοι ἐννοήσωσιν αὐτόν, ὑπὲρ τῆς Γερμανίας, παρ' ἧς ἡ Εὐρώπη ἅπασα φωτίζεται, καὶ ἑλκύσας ἕνεκα τῶν συνήθων αὐτοῦ εὐφυολογιῶν τὰς ἐπευφημίας ἁπάντων. Καὶ ἑτέρα διασκέδασις ἐγένετο εἰς τιμὴν τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου. Τὴν ἐπομένην τοῦ γεύματος μετέβησαν ἅπαντες εἰς **Potsdam**, ἔνθα πάλιν παρετάθη αὐτοῖς γεῦμα μεγαλοπρεπές· ἀξιοσημείωτον ἐστὶν ὅμως καὶ πλέον χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν γερμανικὴν φιλαργυρίαν, ὅτι κατὰ τὸ μικρὸν τοῦτο ἀπὸ Βερολίνου εἰς **Potsdam** ταξείδιον, ὅπερ ἐγένετο βεβαίως δαπάναις τῆς κυβερνήσεως, προσηνέχθη τοῖς ξένοις ἀντιπροσώποις, δευτέρα θέσις ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ καὶ οὐχὶ πρώτη ὡς ἡ ἀξιοπρέπεια ἀπῄτει, καὶ πᾶσα ἄλλη κυβέρνησις ἤθελε πράξει.

Τοιαῦτα ἐν συνόψει τὰ κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο. Εὐτυχῶς τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἡμετέρα πατρὶς διέπρεψεν, ἀντιπροσωπευομένη ἀπὸ τοῦ ἀξιολόγου φίλου κ. Παπαγεωργίου, ὡς καὶ παρὰ τῶν ἐφημερίδων μανθάνω· ἦτο ὅμως ἀδύνατον νὰ μὴ συμβῇ καὶ ἐνταῦθα τί τὸ ἄτακτον, ἀποδεικνύον τὴν ἀπρονοησίαν τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως. Πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀποφασισθῇ ὅπως, σὺν τῷ κ. Παπαγεωργίῳ, ὅστις καὶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ αὐτοῦ **Dillmann**, ἰδιαιτέρως εἰς τὸ συνέδριον προσεκλήθη, ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὡς πρεσβευτὴς αὐτῆς μᾶλλον, καὶ ὁ κ. Ῥαγκαβῆς, οὐδεὶς ὅμως ἐκ τῶν ἁρμοδίων, εἶχε φροντίσει ὅπως εἰδοποιήσῃ αὐτόν, τούτου ἕνεκα καὶ ὁ κ. Ῥαγκαβῆς, οὐδεμίαν εἴδησιν ἔχων τοῦ πράγματος, ηὐγραύλει μακρὰν τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης, οὕτως ὥστε, ἐάν, ὅτε ἀφίκετο ὁ κ. Παπαγεωργίου εἰς Βερολῖνον, δὲν ἤθελε παραυτὰ τηλεγραφήσει τῷ ἕλληνι πρεσβευτῇ τὴν εἴδησιν, οὐδὲν ἤθελε οὗτος λάβει μέρος εἰς τὸ συνέδριον. Αἱ ἐλλείψεις αὗται εἰ καί τισι φαίνονται ἀσήμαντοι φαινήσονται, εἶναι μᾶλλον καὶ ἀσυγχώρητοι, προκειμένου μάλιστα περὶ κυβερνήσεως καὶ πρεσβευτοῦ. Εὐχόμενος ἵνα τοιαῦτα καὶ παραπλήσια, μηδέποτε ἐπαναληφθῶσι, ἐκφράζω αὖθις τὴν ἐμὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἡ φίλη Ἑλλὰς καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ δὲν διεδραμάτισε τὸ πρόσωπον, ὅπερ δυστυχῶς ἐν τῷ Ἐνετίᾳ συνελθόντι γεωγραφικῷ.

Ο.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἱσπανία.

Ἐκ τῶν «Times» τῆς 10/22 Σεπτεμβρίου ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα:

Τῇ 8/20 ἱσταμένου μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος ἐγένετο ἐν Μαδρίτῃ ἡ ἔναρξις τῶν βουλῶν ὑπὸ τὴν φιλελευθέραν κυβέρνησιν τοῦ κ. **Sagasta**. Ὁ βασιλικὸς λόγος, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἀνέγνωσε, διακρίνεται διὰ τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα καὶ τὸ ἀληθὲς τῆς ἐλευθερίας πνεῦμα, ὅπερ ἐν αὐτῷ διαλάμπει. Ἄρχεται δὲ διὰ συγχαρητηρίων ἀπευθυνομένων πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἐσχάτως ἐκλεχθέντας ἀντιπροσώπους τῆς χώρας ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ, ἣν ἐνέπνευσαν εἰς τὸν τόπον, καὶ μετὰ ταῦτα παροτρύνει αὐτοὺς νὰ προβῶσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εὐκαιριῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας τὸ μέλλον οὕτω δαψιλῶς ὑπισχνεῖται.

Ὁ βασιλεὺς ἐκφράζει τὸν διακαῆ αὐτοῦ πόθον, ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ὁριστικὴ συμμαχία τῶν δύο στοιχείων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν πολιτικὴν τῆς Ἱσπανίας κοινωνίαν, διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ ἑνὸς τούτων, ὅπερ πατροπαράδοτον ἔχει σύμβολον τὴν μοναρχίαν, καὶ διὰ τῆς καθησυχάσεως, ὅπερ καραδοκεῖ τὴν δέουσαν ἀνάπτυξιν τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν. Ἡ Ἱσπανία ἀπολαύει σήμερον τοῦ εὐεργετήματος τῆς γενικῆς εἰρήνης. Αἱ σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῆς Ἁγίας Ἕδρας καὶ τῶν ξένων δυνάμεων εἶναι φιλικώταται· τὸ δὲ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῶν πρὸς τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν διαπραγματεύσεων περὶ τοῦ ζητήματος τῆς **Saïda** τεκμηριοῖ τὴν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐπικρατοῦσαν σταθερὰν φιλίαν. Ἡ προσοχὴ τῆς κυβερνήσεως θέλει κατὰ προτίμησιν ἀφιερωθῇ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τὰς διεξαγομένας πρὸς τὴν Μεγ. Βρεττανίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Βενεζουέλην, καὶ σκοπούσας τὴν σύναψιν ἐμπορικῶν συνθηκῶν μετὰ τῶν χωρῶν τούτων. Τὰ ἀναγκαῖα δὲ διαβήματα θέλουσι ληφθῇ πρὸς σύναψιν νέων συνθηκῶν μετὰ τῶν ἱσπανο-ἀμερικανικῶν δημοκρατιῶν. Ἡ προσήκουσα φροντὶς θέλει ὡσαύτως ληφθῇ περὶ τῆς προσεχοῦς κωδικοποιήσεως τῶν γενικῶν τῆς χώρας νόμων, περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ναυτικοῦ, ὅπως ὁ κλάδος οὗτος τῆς ὑπηρεσίας καταστῇ ἄξιος τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ ἐνδόξων παραδόσεων. Πᾶσα θέλει καταβληθῇ προσπάθεια πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν δημοσίων ἔργων καὶ προαγωγὴν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Κούβα καὶ ἡ **Puerto Rico** ἀπολαύουσι νῦν τῶν αὐτῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, οἷα κέκτηνται καὶ οἱ ἐν τῇ χερσονήσῳ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ ἡ κατάργησις τοῦ τῶν καπνῶν μονοπωλίου ἐν ταῖς Φιλιππίναις ἔθηκε τέρμα εἰς δουλείαν ἀποτρόπαιον, καὶ ἀναμφιβόλως θέλει ἀποβῇ ἀρχὴ νέας ἐποχῆς εὐημερίας διὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Ἐν τῇ περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἱσπανίας παραγράφῳ ὁ βασιλεὺς λέγει:

«Καίτοι ἡ κυβέρνησίς μου παντὶ σθένει προσεπάθησε νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ ἀπαύστως παρουσιαζόμενα ἐλλείμματα, τοῦθ' ὅπερ μέχρι τοῦδε ἀπέβη ἀκατόρθωτον, τὰ ἀναγκαῖα ὅμως μέτρα θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς ὑμᾶς ὅπως ὁ νέος προϋπολογισμὸς παρουσιάσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς πραγματικὸν ἰσοζύγιον. Εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποβλέπουσα ἡ κυβέρνησίς μου θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ὑμῶν τὸν γενικὸν τοῦ κράτους προϋπολογισμόν, καὶ τοὺς ἀναγκαίους νόμους πρὸς τροπολογίαν τοῦ ἐνεστῶτος ταμιακοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἀπαραίτητον μεταβολὴν τῶν φόρων, οὕτως ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' αὐξηθῶσι αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους διὰ δικαιοτέρας τινὸς ἐπιβολῆς τῶν φόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ καταργηθῶσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀποτελοῦσι πρόσκομμα εἰς τὴν τοῦ ἐμπορίου ἀνάπτυξιν, νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπὲρ τὸ δέον πιέζουσι τοὺς φορολογουμένους, καὶ τὸ τῶν προσόδων ζήτημα, νὰ μεταρρυθμισθῇ συνῳδὰ πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς χώρας. Θέλει ὡσαύτως ὑποβληθῇ εἰς ὑμᾶς σχέδιον πρὸς τὴν ἐπὶ ὡρισμένῳ τμήματι ἑνοποίησιν ὁλοκλήρου τοῦ προνομιούχου χρέους· ἡ πρᾶξις δὲ αὕτη εὐχερεστέρα ἀποβαίνουσα διὰ τῆς ἐπελθούσης βελτιώσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πίστει, θέλει παραγάγει οὐ μόνον τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξίσωσιν τῶν δαπανῶν πρὸς τὰς προσόδους, ἀλλὰ θέλει διευκολύνει καὶ τὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς Ἱσπανίας διαπραγματεύσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1876, τοῦ καθιστῶντος τὸ πρᾶγμα εὐχερέστερον καὶ λυσιτελὲς εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ὅπως δὲ ἡ τοῦ νόμου αὐστηρότης μὴ ἀποβῇ πρόσκομμα εἰς τὰς τῶν πιττωτῶν προσδοκίας, ἡ κυβέρνησίς μου θέλει ζητήσει παρ' ὑμῶν, ἐὰν ἤθελε νομίσει τοῦτο ἀναγκαῖον, τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν ὅπως προβῇ εἰς ἀμέσους πρὸς αὐτοὺς διαπραγματεύσεις.»

Ὁ λόγος ἐν τέλει ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Ἱσπανία θέλει καταλάβει τὴν θέσιν, ἥτις δικαιωματικῶς ἀνήκει εἰς αὐτὴν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐν εἰρήνῃ, ἀναπτύσσουσα τὰς ἀνεξαντλήτους πηγὰς τοῦ πλούτου αὐτῆς, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐννόμου τάξεως, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ δύο ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐθνῶν.

Ἀγγλία.

Μεθ' ὅλην τὴν ἐπιψήφισιν τῶν περὶ τῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ γαιοκτησίας νομοσχεδίων τοῦ Γλάδστωνος, οἱ αὐτονομισταὶ οὐδεμίαν δεικνύουσι διάθεσιν ὅπως συνετισθῶσιν καὶ τὰ μέλη τοῦ ἰρλανδικοῦ συνδέσμου ἀποβαίνουσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν θρασύτερα. Ἀλλεπάλληλαι εἶναι αἱ καθ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἐφημερίσιν ἀναγραφόμεναι βιαιοπραγίαι ἀπὸ μέρους τῶν ἀπονενοημένων τούτων πατριωτῶν κατὰ τῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν οἱ ἄγγλοι δὲν ἦσαν ἡ φρόνιμος καὶ περιεσκεμμένη φυλὴ ὁποία εἶναι, πρὸ πολλοῦ ἤδη θὰ εἶχεν ἐπέλθει ἡ ῥῆξις. Κατὰ τὰ φαινόμενα λίαν ἀμφίβολον εἶναι ἐὰν ἡ μετρίασις τῶν κατὰ τῶν ταραξιῶν αὐστηρῶν μέτρων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀφοῦ ἄνευ τούτων ἡ διατήρησις τῆς ἐννόμου τάξεως ἀποβαίνει ἀκατόρθωτος. Πρό τινων ἡμερῶν ἐν μέσῳ Δουβλίνῳ δύο κλητῆρες, εἰς οὓς εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ κοινοποίησις δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν εἴσπραξιν μ υ σ α ρ ῶ ν μισθωμάτων, ἀνηλεῶς ἐδάρησαν ὑπὸ τοῦ συρφετοῦ. Ὁ εἷς τούτων ἀφοῦ πρῶτον ἐδάρη κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῶν δημίων αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ ἕτερος, ἀποπειραθεὶς ν' ἀπομιμηθῇ τὸ παράδειγμα τοῦ εὐτυχεστέρου αὐτοῦ ὁμοτέχνου, ἐλιθοβολήθη καὶ πεσὼν εἰς παρακείμενον χάνδακα ἐκαλύφθη διὰ βορβόρου ὑπὸ τῶν διωκόντων αὐτόν. Ἐν γένει αἱ διατάξεις τοῦ ἰρλανδικοῦ συνδέσμου ἐφαρμόζονται μετ' ἀδυσωπήτου αὐστηρότητος, ἐξουδετεροῦσαι τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ κρατοῦσαι τὴν νῆσον ἐν πλήρει ἀναστατώσει.

Τουρκία

Νέαι ταραχαὶ ἀγγέλλονται ἐκ Γουσίνης. Ὁ Δερβὶς πασᾶς, ἀπαγορεύσας πρὸ πολλοῦ τὸ ὁπλοφορεῖν, προσεκάλεσε τοὺς κατοίκους νὰ παραδώσωσι τὰ τουφέκιά των· οὗτοι ὅμως ἠρνήθησαν ἀποτόμως, διενήργησαν ἐπίδειξιν κατὰ τοῦ αὐτόθι καϊμακάμου καὶ συνεπλάκησαν τοῖς στρατιώταις. Οἱ κάτοικοι τῆς Διακόβας πάλιν ἔστειλαν πρὸς τὸν Ἀλῆ πασᾶν ἐν Γουσίνῃ ἐπιτροπήν, ἵνα τὸν ἀναμνήσῃ τὰς ἐν τῇ ἀμύνῃ τῆς Γουσίνης ὑπηρεσίας των καὶ τὰς προγενεστέρας περὶ ἀμοιβαίας βοηθείας ὑποσχέσεις του. Ἀλλ' ὁ πασᾶς ἔδωκε διακρουστικὴν ἀπάντησιν, ὅτι δῆθεν οἱ τότε συμφωνίαι συνωμολογήθησαν κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου, οὐχὶ δὲ κατὰ τοῦ σουλτανικοῦ στρατοῦ. Ὀργισθέντες ἐπὶ τούτῳ ἐξηγρίωσαν τοὺς ἐν Γουσίνῃ μωαμεθανοὺς καὶ τοὺς ἔπεισαν νὰ κυκλώσωσι τὴν ὀχυρὰν κατοικίαν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ἐν Διακόβᾳ ἀντὶ τοῦ Χατζῆ Ὀσμὰν πασᾶ ἀπεδείχθη στρατιωτικὸς κυβερνήτης ὁ Αϊβὰ Χασᾶν πασᾶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δημοσιευθεῖσαν ἐγκύκλιον τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφήνατο ἤδη τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν.

α'.) Τῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν τηρηθέντων εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, δυνάμει τοῦ περὶ ἐπιστρατεύσεως τοῦ στρατοῦ Β. Διατάγματος τῆς 8 Ἰουλίου 1880, κληρούχων παλαιῶν ἀπογραφῶν.

β'.) Τῶν ἐκ τῶν ἐπιστράτων προϋπηρετησάντων ἐπὶ τρίμηνον τοὐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, εἴτε ὡς κληρούχων παλαιῶν ἀπογραφῶν, εἴτε ὡς ἐκτάκτων ἐφέδρων, εἴτε πρὸς ἄσκησιν ἐν τοῖς ὅπλοις εἴτε ἐθελουσίως, εἴτε ὡς ἀντικατασταστῶν.

γ'.) Τῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου κληρωτῶν τῆς τοῦ 1880 ἀπογραφῆς ὑποχρέων εἰς ἑξάμηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν—καταβαλόντων τὸ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζόμενον ἑκατοντάδραχμον τίμημα καὶ παραπεμφθέντων εἰς τὴν διαθεσιμότητα τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου· καὶ

δ'.) Τῶν ἐκ τῶν ἐπιστράτων διανυσάντων μικρότερον χρόνον ὑπηρεσίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰς τριακοντακισχιλίους ἄνδρας ἀποφασισθεῖσαν ἅμα ἐλάττωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ.

Ἤδη πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπολείπεται ἡ ἔκδοσις τῶν δεουσῶν διαταγῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

— Διετάχθησαν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὁσάκις ἔχουσιν ἀμφιβολίαν ἐπὶ τῆς ἡλικίας ὁπλίτου τινὸς μὴ ἐξακριβουμένης ἐκ τῶν μητρῴων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 297/59,222 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν νὰ ζητῶσι πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1881 συνεστήθησαν πρωτοδικεῖα ἐν Λαρίσσῃ καὶ Τρικκάλοις εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται, τῷ μὲν πρώτῳ τὰ ἐπίσης συσταθέντα εἰρηνοδικεῖα Λαρίσσης, Τυρνάβου, Ἀγυιᾶς, Ἁλμυροῦ, Φαρσάλων, Δομοκοῦ· τῷ δὲ δευτέρῳ τὰ εἰρηνοδικεῖα Τρικκάλων, Καλαμπάκας, Καρδίτζης. Αἱ ἐργασίαι ὅλων τῶν ἄνω αὐταρχικῶν δικαστηρίων, ἄρχονται τῇ 10 Ὀκτωβρίου ὅτε καὶ παύει ἡ δίμηνος ἀπὸ τῆς καταλήψεως ἀναστολὴ τῶν νομίμων καὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν. Περιμένομεν ἤδη νὰ μάθωμεν καὶ τὴν σύστασιν ἐφετείων καὶ ἄλλων ἀγνώστων δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα ἡ αὐταρχικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἤθελε ἐπινοήσει.

— Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος ὑπήχθησαν εἰς τέλη εἴδη τινὰ μεταφερόμενα ἐκ τοῦ μήπω καταληφθέντος διαμερίσματος τοῦ Βώλου εἰς τὸ πρώην βασίλειον καὶ τὰς καταληφθείσας ἤδη χώρας τῆς Θεσσαλίας. Ταῦτα δὲ εἰσὶ παντὸς εἴδους ποτὰ πλὴν τοῦ γλεύκους, πάντα τὰ ἐκ πάσης ὕλης ὑφάσματα ὡς καὶ τὰ πλεκτὰ ἢ ποικίλα, κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ δασμολόγιον. Ἡ κατὰ ξηρὰν τελωνιακὴ γραμμὴ ἄρχεται πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Πωρί, διευθύνεται πρὸς δυσμὰς διὰ τῆς νοτίου ὄχθης τῆς λίμνης Κάρλας, περιλαμβάνει τὰ χωρία Πέτρα καὶ Χατζόμπαση, διέρχεται ἄνωθεν τοῦ χωρίου Ἀϊβαλὶ καὶ καταλήγει διὰ τοῦ χωρίου Ὀνδοκλὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Παγασσητικῷ κόλπῳ ἀκτὴν Κοκινά. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ μόνον τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ χειροτεχνημάτων.

— Ἐν τῷ τελωνειακῷ κλάδῳ ἐγένοντο αἱ ἑπόμεναι μεταβολαί: Διωρίσθη ἐλεγκτὴς διευθύνων τὸ τελωνεῖον Ἄρτης ὁ κ. Ἰωάννης Παναγῆς, τοῦ τελώνου κ. Στελούδη ἐπανερχομένου εἰς τὴν ἐν Μεσολογγίῳ θέσιν του. Μετετέθησαν οἱ τελῶναι κ.κ. Γρηγόριος Μουκάκος ἐκ Σπετσῶν εἰς Τύρναβον, Σωκράτης Ἀγγελίδης ἐκ Λαμίας εἰς Καλαμπάκαν, Ἀναστάσιος Ἀναγνωστόπουλος ἐξ Ὕδρας εἰς Τύρναβον ὡς ἐλεγκτής. Διωρίσθησαν ὁ κ. Νικόλαος Παλαιολόγος τελώνης Θήρας, ἀντὶ τοῦ κ. Ἀγ. Βλασαρίδου ἀπολυθέντος, Ἀριστείδης Οἰκονόμου ὑποτελώνης Νεζεροῦ, Δ. Οἰκονομάκος ὑποτελώνης Κρανιᾶς καὶ Γ. Μιχαλόπουλος Καραβακηράκος ὑποτελώνης Πυργωτοῦ. Μετετέθη ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Βονίτσης κ. Κωνσταντῖνος Σταματάρας ὡς ὑποτελώνης Στυλίδος, ἀντὶ τοῦ κ. Νικολάου Ψαλτήρα προαχθέντος εἰς τελώνην ἐν Τσάγεζι.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐχορηγήθη ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δρ. 5,000 δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

— Προσεχῶς συνδέεται διὰ τηλεφώνου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν μετὰ τοῦ ἐν Φανερωμένῃ Ναυστάθμου.

— Κατὰ γνωστοποίησιν τοῦ ἐν Πελοποννήσου Διδασκαλείου αἱ ἐν αὐτῷ ἐγγραφαὶ θέλουσι ἐξακολουθήσει μέχρι τῆς 25 τρέχοντος μηνός.

— Ἐπίσης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐχορηγήθη ἔκτακτος πίστωσις ἐκ τῆς χρήσεως 1881 ἐκ δρ. 67,415 ἤτοι δρ. 19,500 διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα ταμείων Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας καὶ δρ. 47,915 διὰ μισθοὺς καὶ ἔξοδα τελωνείων τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν. Πᾶσαι αἱ ἔκτακτοι αὗται πιστώσεις θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.

— Ἀπὸ τῆς σήμερον ἤρξατο ἐν τῷ Μετοχικῷ ταμείῳ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ἡ πληρωμὴ τῶν μερισμάτων τῆς γ'. τριμηνίας τοῦ ε. ε. τῶν χηρευουσῶν οἰκογενειῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν. Ὡρίσθη δὲ μέρισμα δι' ἑκάστην χηρεύουσαν οἰκογένειαν ἀντιστρατήγου δρ. 433. ὑποστρατήγου δρ. 331, συνταγματάρχου δρ. 248, ἀντισυνταγματάρχου δρ. 209, ταγματάρχου δρ. 179, λοχαγοῦ δρ. 130, ὑπολοχαγοῦ δρ. 99 καὶ ἀνθυπολοχαγοῦ δρ. 81.

— Ἡ δυτικὴ μοῖρα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου διετάχθη νὰ σταθμεύσῃ ἐν Κερκύρᾳ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

— Προήχθησαν εἰς προέδρους τῶν ἐν Λαρίσσῃ καὶ Τρικκάλοις πρωτοδικῶν οἱ τέως πρωτοδίκαι κ. κ. Χ. Δέδες καὶ Α. Γαρζόνης.

— Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐφόνευσεν ἐν τῷ δήμῳ Ὠλινείας, διερχόμενον τῶν Ἀχελῷον, τὸν λιποτάκτην στρατιώτην Δ. Μότσον.

— Εἰρηνοδίκης τῆς βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν διωρίσθη ὁ κ. Διγενής, μετατεθεὶς ἐκ Πατρῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Καραβοκυράκου μετατεθέντος εἰς Ναύπλιον.

— Ἀπὸ βάθους καρδίας συλλυπούμεθα τῷ φίλῳ ἰατρῷ καὶ ὑφηγητῇ κ. Δημητρίῳ Χασιώτῃ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς νεαρᾶς καὶ πεφιλημένης του συζύγου **Εὐνομίας**, ἀποβιωσάσης ἐν Ἰωαννίνοις μετὰ μακρὰν νόσον.

— Διωρίσθη ὑποπρόξενος ἐν Λεμησσῷ τῆς Κύπρου ὁ κ. Μῶρος, ἀντὶ τοῦ κ. Ἠλ. Βασιλειάδου προαχθέντος εἰς πρόξενον ἐν Τύνιδι. Ἐπίσης προξενικὸς πράκτωρ ἐν Μασσόβᾳ τῆς Αἰγύπτου διωρίσθη ὁ κ. Μοσχούλας, πρόξενος δὲ ἄμισθος ἐν Μονάχῳ ὁ κ. Σ. Σέγενς.

— Ὁ λήσταρχος Δεδούσης μετὰ τοῦ λῃστοῦ καὶ φυγοδίκου Λελη καὶ ἄλλων, ἀνεφάνη εἰς Εὐρυτανίαν.

— Ἔξωθεν τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἐν Πάτραις, εὑρέθη τὴν 12 τρέχοντος μηνὸς δολοφονημένος Κεφαλλὴν τις, ἀρτίως ἀφιχθεὶς ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ κακοῦργοι ἔπνιξαν τὸν δυστυχῆ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζώνης, ὅπως τῷ ἀφαιρέσωσι τὰ χρήματα ἅτινα μετ' ἑαυτοῦ ἔφερε.

— Ἐν τῇ γεωγραφικῇ ἐκθέσει τῆς Βενετίας ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐκθεμάτων ἠξιώθησαν χρυσοῦ βραβείου α'. τάξεως ὁ κ. Στ. Ζαφειρόπουλος διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς γεωγραφίας ἐνεργείας του. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διπλώματος τιμῆς β'. τάξεως διὰ τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ δημοσιεύσεις. Ὁ κ. Ἰούλιος Σμὶθ χρυσοῦ βραβείου α'. τάξεως διὰ τὰς δημοσιεύσεις αὐτοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Βενετίας διπλώματος τιμῆς διὰ τοὺς ἐκτεθέντας διαφόρους χάρτας. Ὁ στρατηγὸς Τὺρ ἀργυροῦ μεταλλίου β'. τάξεως διὰ τὰ σχέδια τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Ἐπαίνου δ' ἠξιώθησαν τὰ συγγράμματα τῶν κ.κ. Μηλιαράκη, Δήμιτσα, Μωραϊτίνη, Γεωργιάδου (Θεσσαλία), Κορδέλλα καὶ ὁ χάρτης τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας τοῦ κ. Χρυσοχόου.

— Εὐαρίστως πληροφορούμεθα ἐκ Πατρῶν ὅτι ἐβελτιώθη ἡ ὑγεία τοῦ πρὸ μηνῶν ὑπὸ δεινῆς νόσου πάσχοντος καλοῦ νέου καὶ φοιτητοῦ κ. Νικολάου Βάλλα.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Γερμανικῇ Ἐφημερίδι τοῦ Στρατοῦ» τῆς 5/17 Σεπτεμβρίου.

«Ἐξεδόθη ἤδη τὸ πρῶτον τεῦχος τῶν τοπογραφικῶν σχεδίων τῆς Ἀττικῆς. Ὡς καὶ προηγουμένως ἀνηγγείλαμεν, εἶχον ἀποσταλῆ πρό τινων ἐτῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου γενικοῦ ἐπιτελείου ἀξιωματικοὶ εἰς Ἑλλάδα ἵνα σχεδιογραφήσωσι τοπογραφικῶς αὐτήν. Τὸ διαμέρισμα τῶν Ἀθηνῶν ἐσχεδιογράφησεν ἀπὸ τοῦ 1875 ὁ ἀρχιχωρομέτρης **Kaupert**, οἱ δὲ λεπτομερέστεροι πίνακες ἔλαχον εἰς τρεῖς ὑπολοχαγοὺς τοὺς κ. κ. **von Alten, Siemens** καὶ **Sleffen von Weddig**. Μετ' αὐτοὺς ἀπεστάλη αὐτόσε τὸν παρελθόντα χειμῶνα ὁ ὑπολοχαγὸς **Gaede**, ὅστις διεξήγαγε τὸ ἔργον τῆς χαράξεως μεγάλου τριγωνομετρικοῦ δικτύου τῆς Ἀττικῆς, οὗ ἐπὶ τῇ βάσει γενήσονται ὡς εἰκὸς καὶ ἄλλα ἔτι τοπογραφικὰ σχέδια. Οἱ πίνακες συνίστανται ἕκαστος ἐκ δύο ὁμοίων σχεδίων, ὧν ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ καταφαίνεται ἡ σημερινὴ διάθεσις καὶ καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους, ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν κεχαραγμένα διακρίνονται ἐν τῷ ἄλλως σκιερῷ νεωτέρῳ ἀπεικονίσματι. Εἰς τοὺς πίνακας εἶναι προσηρτημένα κείμενα ἐπεξηγηματικὰ ὑπὸ Κουρτίου καὶ ἄλλων.

ΚΛΗΣΙΣ

Μαριγῶς χήρας Ἰωάννου Ἀναγνωστοπούλου δι' ἑαυτὴν καὶ ὡς ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων της Ἀντωνίου, Σοφίας, Αἰκατερίνης καὶ Ἰουλίας τέκνων τοῦ Ἰωάννου Ἀναγνωστοπούλου, κατοίκων ἁπάντων Ἀθηνῶν, ὡς κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Ἀναγνωστοπούλου

Κατὰ

Κωνσταντίνου Π. Ἀναστασιάδου κατοίκου πρώην Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου

Βορείου Πλευρᾶς Ἀθηννῶν.

Ὁ κ. Π. Φλέρης ἐξέδωκεν ἐν Πειραιεῖ τὴν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1878 συναλλαγματικὴν διὰ δραχμὰς διακοσίας πέντε πληρωτέας εἰς τὴν ἰδίαν του διαταγὴν παρὰ τοῦ ἐναγομένου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Παναγῆ Μπακατσούλα μετὰ μῆνας ἓξ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς. Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη, ἀποδεχθεῖσα αὐθημερόν, μετεβιβάσθη διὰ τακτικῆς ὀπισθογραφήσεως εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Ἰωάννου Ἀναγνωστοπούλου. Ὁ ἐναγόμενος ὅμως, μολονότι πρὸ πολλοῦ παρῆλθεν ἡ πρὸς πληρωμὴν προθεσμία, ἀρνεῖται νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμήν.

Ἐπειδὴ οἱ ἐνάγοντες εἶναι οἱ μόνοι ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος κομιστοῦ Ἰωάννου Ἀναγνωστοπούλου

Διὰ ταῦτα

Καλοῦμεν τὸν ἐναγόμενον πρὸς συζήτησιν ἐμπροθέσμως καὶ ἐξαιτούμεθα νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή μας, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ εἰς ἡμᾶς δραχμὰς διακοσίας πέντε ἐντόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης, νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη καὶ νὰ κηρυχθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεστή.

Ὁ ἁρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγόμενον· δημοσιευθήτω δὲ αὕτη καὶ διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Νέαι Ἰδέαι».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 7βρίου 1881.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

Ι. Ἀρβανιτινός.

ἰδέας τοῦ αἰῶνος. Ὀλίγον ἀνεμιγνύετο εἰς τὰς θεολογικὰς ἔριδας τῆς στιγμῆς, ἐσίγα δὲ ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐν οἷς ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Κράτος ἔρχονται εἰς συνάφειαν· ἀλλ' ἂν πολὺ τὸν ἐβίαζέ τις ν' ἀποφανθῇ, θὰ ἀπεφαίνετο μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ῥωμαϊκῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν γαλλικανῶν ἀξιώσεων.

Ἐπειδὴ εἰ ὅσα γράφομεν, καὶ οὐδὲν θέλομεν ν' ἀποκρύψωμεν, χρεία νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐφάνη ψυχρότατος πρὸς τὸν Ναπολέοντα ἐν τῇ παρακμῇ. Ἀπὸ τοῦ 18[illegible]3, συνήνεσεν εἰς πᾶσαν κατ' ἐκείνου ἐκδήλωσιν, καὶ ἐπευφήμησε μάλιστα. Δὲν ἠθέλησε δὲ νὰ τὸν ἴδῃ ἐπὶ τῆς διαβάσεώς του, ὅτε ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς νήσου Ἔλβας, καὶ ἀπέφυγε νὰ παραγγείλῃ ὅπως γίνωσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του δοξολογίαι ὑπὲρ τοῦ ἐπανελθόντος αὐτοκράτορος.

Ἐκτὸς τῆς ἀδελφῆς του, τῆς κυρίας Βαπτιστίνης, εἶχε καὶ δύο ἀδελφούς, τὸν μὲν στρατηγόν, τὸν δὲ νομάρχην, πρὸς οὓς ἔγραφε σπανίως. Πρὸς τὸν πρῶτον ἦτον ἐπί τινα καιρὸν δυσηρεστημένος, διότι ἐνῷ διοίκει σῶμα στρατοῦ εἰς τὴν Προβηγκίαν, ἐπὶ τῆς ἐν Κάνναις ἀποβάσεως τοῦ Ναπολέοντος, ἤγαγε τὸν στρατόν του εἰς καταδίωξιν αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως, ὡς νὰ ἤθελε μᾶλλον νὰ δώσῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα δρόμον ἐκφυγῆς. Μετὰ τοῦ ἄλλου ἀδελφοῦ, πρώην νομάρχου, καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρός, διαμένοντος ἐν Παρισίοις μακρὰν τῶν πραγμάτων, ἀντεπέστελλε φιλοστοργότερον.

Ὤ τε συνέβη νὰ αἰσθανθῇ καὶ ὁ Θεοδώρητος ἐπί τινα ὥραν τὸ πνεῦμα τοῦ φατριασμοῦ, τὰς πικρίας του, τὰς ὀργάς του. Ἡ σκιὰ τῶν παθῶν τῆς στιγμῆς διεπέρασε καὶ τὸ πρᾷον καὶ μέγα τοῦτο πνεῦμα τὸ εἰς μόνα τὰ ἀΐδια ἀπησχολημένον. Τοιοῦτος ἄνθρωπος ὤφειλε βεβαίως νὰ μὴ ἔχῃ πολιτικὰ φρονήματα. Μὴ ἐκλάβῃ τις ὅτι «πολιτικὰ φρονήματα» λέγοντες συγχέομεν ταῦτα μετὰ τῆς μεγάλης ἐκείνης τάσεως πρὸς τὴν πρόοδον, ἢ τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης πατριωτικῆς, δημοκρατικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς πίστεως, ἥτις πρέπει σήμερον νὰ ἦναι τὸ βάθος αὐτὸ πάσης γενναίας διανοίας. Χωρὶς νὰ προβῶμεν εἰς ζητήματα μὴ ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν μετὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος βιβλίου, τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ὡραῖον θὰ ἦτον ἂν ὁ Θεοδώρητος Δεσπότης δὲν συνετάσσετο μετὰ τῶν βασιλικῶν, ἂν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπέσπα τὸ βλέμμα ἀπὸ τῆς γαληνῆς θεωρίας τῶν τριῶν ἁγνῶν ἐκείνων φωστήρων, τῆς Ἀληθείας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Φιλανθρωπίας, ἀκτινοβολούντων διαπρεπῶς ὑπεράνω πάσης ὑποκρίσεως καὶ παντὸς μίσους τοῦ κόσμου τούτου, ὑπεράνω τῆς θυελλώδους τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων περιδινήσεως.

Καίτοι ὁμολογοῦντες ὅτι ὁ Θεοδώρητος δὲν ἐπλάσθη παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς πολιτικήν τινα λειτουργίαν, θὰ κατενοοῦμεν καὶ θὰ ἐθαυμάζαμεν τὴν ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας διαμαρτύρησίν του, τὴν σεμνὴν ἀντιπολίτευσιν, τὴν κινδυνώδη καὶ δικαίαν ἀντίστασίν του κατὰ τοῦ Ναπολέοντος, ὅταν αὐτὸς ἦτο παντοδύναμος. Ἀλλ' ὅ,τι ἀρέσκει ἡμῖν κατὰ τῶν ἀνυψουμένων, ἀπαρέσκει πραττόμενον κατὰ τῶν ἐκπιπτόντων. Ἀγαπῶμεν τὴν μάχην, ἐνόσῳ ὑπάρχει ἐν αὐτῇ κίνδυνος· καὶ ὁπωσδήποτε, μόνοι τῆς πρώτης ὥρας οἱ μαχηταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καθίστανται οἱ μαστιγεῖς ἐν τῇ ἐσχάτῃ· ἀλλ' ὅστις δὲν ἠγέρθη ἄσπονδος κατήγορος ἐπὶ τῆς εὐπραγίας, χρεωστεῖ νὰ σιωπᾷ ἐνώπιον τῆς δυσπραγίας. Ὁ ἐνάξας τὴν ἔπαρσιν εἶναι ὁ μόνος νόμιμος τιμωρὸς τῆς πτώσεως. Τὸ κατ' ἡμᾶς, ὁσάκις ἡ θεία Πρόνοια ἐπεμβαίνει καὶ πατάσσει ἀφίνομεν αὐτὴν νὰ πράξῃ. Τὸ ἔτος 1812 εἶχεν ἀρχίσει νὰ μᾶς δυσπιστῇ. Τῷ 181[illegible] ἠγανάκτει μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος, βλέπων τὴν ἄνανδρον λύσιν τῆς σιωπῆς, ἣν ἕως τότε ἐτήρει τὸ ἀλλὰ [illegible] ἐκεῖνο νομοθετικὸν σῶμα, τότε μόνον θρασυνθέν, ὅτε εἶδε τοὺς κατακρημνισμούς, καὶ ὅτε τὸ ἐπικροτεῖν ἦτον ἀνάξιον. Τῷ 1814, ἐνώπιον τῶν προδιδόντων στρατάρχων ἐκείνων, ἐνώπιον ἐκείνης τῆς γερουσίας, τῆς μεταπιπτούσης ἀπὸ βορβόρου εἰς βόρβορον, καὶ καθυβριζούσης ἀφοῦ εἶχε θεοποιήσει· ἐνώπιον τῆς λατρείας ἐκείνης τῆς ἀπομακρυνομένης ἀπὸ τοῦ τέως εἰδώλου αὐτῆς, καὶ αὐτὸ τοῦτο πτυούσης, πᾶς τις εἶχε χρέος ν' ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον. Τῷ 1815, ὅτε ἐκ πολλῶν τεκμηρίων προανηγγέλλοντο αἱ ἔσχαται συμφοραί, καὶ ἡ Γαλλία ᾐσθάνετο ἤδη τὸ ῥῖγος τῆς ἀπαισίου αὐτῶν προσεγγίσεως, καὶ ἀμυδρῶς διεκρίνετο ἤδη ἡ ἐν Βατερλούῃ περιμένουσα τὸν Ναπολέοντα ἧττα, οὐδὲν εἶχε τὸ γελοῖον ὁ ὀδυνηρὸς ἀλαλαγμὸς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου καταδίκου τῆς εἱμαρμένης· καρδία δὲ ὡς ἡ τοῦ ἐπισκόπου Δ..., ὤφειλε, βάλλουσα κατὰ μέρος τὸν ἀπόλυτον μονάρχην, νὰ μὴ παρίδῃ ὅ,τι παρίστα πάνδημον καὶ κατανυκτικὸν ὁ εἰς τὰ χείλη τῆς ἀβύσσου θερμὸς ἐκεῖνος ἐναγκαλισμὸς μεταξὺ ἑνὸς ἔθνους μεγάλου καὶ ἑνὸς μεγάλου ἀνδρός.

Ἐκτὸς τούτου τοῦ πράγματος, ὁ Θεοδώρητος ὑπῆρξε κατὰ πάντα δίκαιος, ἀληθής, εὐθύς, νοήμων, ταπεινόφρων, ἄξιος τιμῆς· ἀγαθοεργὸς καὶ ὁμοῦ εὐπροσήγορος, τοῦθ' ὅπερ ἄλλη ἀγαθοεργία. Ὑπῆρξεν ἱερεύς, σοφός, καὶ ἄνθρωπος. Πρέπει μάλιστα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ φρονήματί του, δι' ὃ τὸν ἠλέγξαμεν, καὶ ἐφάνημεν ὅσα τεθειμένοι νὰ κατημεμφθῶμεν σχεδὸν αὐστηρῶς, ὑπῆρχεν ἀνεκτικὸς καὶ εὐένδοτος, πλέον ἴσως καὶ ἡμῶν τῶν διηγουμένων. Ὁ θυρωρὸς τοῦ δημαρχείου τῆς πόλεως εἶχε διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ. Ἦτο γέρων τις ὑπαξιωματικὸς τῆς σωματοφυλακῆς, τιμηθεὶς διὰ παρασήμου εἰς τὴν ἐν Αὐστερλίττῃ μάχην, βοναπαρτιστὴς ὅσον καὶ ὁ ἀετός. Εἰς πᾶσαν περίστασιν διέφευγον ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ δυστυχοῦς τούτου ἀνθρώπου ἄκριτοι λόγοι, οὓς οἱ τότε νόμοι ἐχαρακτήριζον ὡς σ τ α σ ι α σ τ ι κ ο ύ ς. Ἀφ' ὅτου ἀφῃρέθη ἀπὸ τοῦ παρασήμου τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς ἡ μορφὴ τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ θυρωρὸς ἐκεῖνος ποτὲ δὲν ἐφόρει τὴν ἐπίσημον στολήν του, ὅπως μὴ βιασθῇ νὰ κρεμάσῃ καὶ τὸ παράσημον εἰς τὸ στῆθός του. Εἶχεν ἀποσπάσει ἀπὸ τοῦ παρασήμου τούτου ἰδίαις χερσὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν μορφὴν πανευλαβῶς, καὶ ἔμεινεν ἀντ' αὐτῆς μία τρύπα, ἐν ᾗ θέσει δὲν ἠθέλησε νὰ ἀντικαταστήσῃ τίποτε. «Κάλλιον, ἔλεγεν, ἀποθνήσκω, παρὰ νὰ βάλω ἐπάνω εἰς τὸ στῆθός μου τοὺς τρεῖς κ α β ο ύ ρ ο υ ς». Καβούρους δὲ τότε ἀπεκάλουν οἱ αὐτοκρατορικοὶ τὰ τρία κρίνα τοῦ βουρβωνικοῦ ἐμβλήματος. Ἐχλεύαζε δὲ καὶ ἀναφανδὸν τὸν ἐνθρονισθέντα τότε Λουδοβίκον ΙΗ'. «Ἕνας γέρω ποδαγρὸς ἐκεῖ μὲ τὰ σ λ ο ύ κ ι α ἐγγλέζικα, ἔλεγεν· ἄμ' ἂς πάγῃ εἰς τὴν Προυσσία νὰ μοῦ χαθῇ!» — εὐφραινόμενος ὅτι ἥνωνεν ἐν τῇ αὐτῇ ἀρᾷ τὰ δύο πράγματα ἅτινα μᾶλλον ἀπεστρέφετο· τὴν Πρωσσίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Τόσον, ὥστε ἔχασε τὴν θέσιν ἕνεκα τῆς ἀθυροστομίας του. Εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου στερούμενος τοῦ ἐπιουσίου, μετὰ γυναικὸς καὶ τέκνων. Ὁ ἐπίσκοπος τὸν ἐκάλεσε, τὸν ἐπετίμησεν ἠπίως, καὶ τὸν διώρισε θυρωρὸν τῆς μητροπόλεως.